लक्षणा वृद्धिः सिजलोपः सहिवहोरित्योत्वं ढत्वष्टुत्वढलोपः दो रिति दमेर्डोसित्यौणादिको डोस्। हवींषि होतव्यानि मम त्यपि रक्षतम् अर्चिरुचिरुरुपिक्षादिक्षदिभ्य इसिरित्यौणादिक इसिः। राक्षसैः उपहन्यमानानि रक्षतं प्रार्थनायां लोट्। शप् यमस्तम् इत्यमिति इदमस्तमुः अनेनोक्तप्रकारेण तपोधनैस्तप एव धनं येषामिति अभाविषाताम् अभिहितौ भाषतेः कर्म्मणि लुङ् सिजिटौ॥२७॥

भ० दैत्येत्यादि। तप एव धनं येषां तैस्तपोधनैस्तपस्विभिस्तौ रामलक्ष्मणौ इत्थमभाषिषातां भाषृङ्वाचीति कर्म्मणि टी इदं प्रकारं इत्थं निपातनात् किं तदित्याह युवां भुवनस्य भारं परिरक्षणं दोर्भिर्भुजैः अवोढं वहेष्ट्यास्तं झसस्वादिति सेर्लुक् हो ढोभाविति हस्य ढः ढभात्तथोरिति तस्य धः ष्टुभिरित्यादिना धस्य ढः सहवहोऽदोढि इत्योत्वं द्रोद्रीति ढस्य लोपः कीदृशस्य दैत्याभिभूतस्य अतएव मग्नस्य नष्टप्रायस्य दितेरपत्यानि दैत्याः वाक्वा द्यत इत्यादिना गर्गादित्वात् ष्ण्यः मस्जेरौदित्वात् सृज्याद्योरित्यादिना क्तस्य नः स्वादेः सलोप इत्यनेन सलोपः। चजोःकगाविति सूत्रे अनिम् यज्ञाङ्गयज इति कृते ये अनिम्धातवस्तेषां चजोः कगौ स्यातां इति सर्व्वं सङ्गतं भवति तथापि यतोऽसेम इति कृतं चजोर्घिति के च परे चजोःकगौ भवत इतिसूचनार्थं तेन मग्नरुग्नभुग्नादयः सिध्यन्ति त्रश्चेः कङ्चेति कङ्विधानं शक्छाजेति षङ्विधाननिरासार्थं तेन मृजस्तु मृष्ट इत्यत्र षङ्विशेषविधित्वादिति देवीदासचक्रवर्त्तिना व्याख्यातं तेनैव सूत्रेण जस्य गः मनीषादित्वाद्वा मम त्यपि हवींषि होतव्यानि राक्षसेभ्यो रक्षतं विधिनिमन्त्रणेति प्रार्थनायां गीः झलिहोमेदने त्रासुसिति इस्॥२७॥